

Afprøveren der afprøver

Børnene afprøver.
Med udgangspunkt i hvad-nu-hvis afprøves der.

Afprøveren der afprøver ses når børn afprøver med udgangspunkt i hvad-nu-hvis. Praksissen er en udbredt sciencepraksis og ses f.eks., når et barn undersøger, hvor et stykke magnetlegetøj kan side fast. Afprøveren der afprøver er en del af den undersøgende dimension.

Sansen der sanser

Børnene erfarer med alle sanser.
I kan føle, høre, se/observere eller smage forskelle.

Sanseren der sanser er i spil, når børnene erfarer sciencefænomener med alle sanser: at føle, høre, se/observere eller smage forskelle. Ordet forskelle er vigtigt, da det er en opmærksomhed på forskelle, der gør praksissen undersøgende. Sanseren der sanser ses for eksempel, når der smages på forskellige frugter og der bliver talt om de ligheder og forskelle, barnet oplever. Sanseren der sanser er en del af den undersøgende dimension

Science & Teknologi
I BØRNEHØJDE

Planlæggeren der planlægger

Børnene inddrages i planlægningen.
I kan tegne, snakke om, finde frem etc.

Planlæggeren der planlægger handler om at inddrage børnene i planlægning af scienceaktiviteter. Man kan tegne, snakke om eller finde materialer frem sammen. Praksissen minder os om, at vi sammen med børn godt kan drøfte - hvordan kunne vi gøre det? Hvad skal vi bruge for at... osv. Praksissen er den mindst udbredte i den undersøgende dimension. Ofte har pædagogisk personale planlagt eller tænkt forud for barnet i sciencesituationer – derved kommer science let til at fremstå som en planlagt aktivitet og ikke en spontan del af den pædagogiske hverdag. Praksissen er imidlertid meget relevant for at understøtte barnet i selv at blive i stand til at undersøge.

Dokumentaristen der dokumenterer

Børnene inddrages i at dokumentere. Det kan f.eks. være fotos, tegninger eller optagelser/filmklip

Dokumentaristen der dokumenterer handler om at inddrage børnene i at dokumentere science. Praksissen kendes fra undersøgelser, hvor der i forskningssammenhænge f.eks. føres laboratoriejournaler og skrives artikler. I børnehøjde handler det om på forskellig vis at dokumentere via fotos, tegninger osv. som giver børn, forældre og pædagogisk personale mulighed for at vende tilbage til og snakke om, hvad de gjorde og oplevede i science situationen. Dokumentaristen der dokumenterer er en del af den undersøgende dimension.

Spørgeren der spørger

Børnene stiller spørgsmål.
Det kan både være sprogligt og med kroppen.

Den (krops)sproglige dimension tager hensyn til, at børn i højere grad udtrykker sig med kroppen end med det verbale sprog. Det ses f.eks. i spørgeren der spørger, hvor barnet stiller spørgsmål med hele kroppen, når der peges, når den o-formede mund og de store forundrede øjne kigger på et fænomen eller det pædagogiske personale.

Fortælleren der fortæller

Børnene fortæller. Der fortælles om noget, der er sket eller oplevet i relation til science.

Fortælleren der fortæller handler om, at børnene fortæller og sætter ord på de undersøgelser og naturfænomener, de gør sig erfaringer med. Der fortælles altså om noget, som sker eller er sket i relation til undersøgelser eller naturfænomener. Fortælleren der fortæller er en del af den (krops)sproglige dimension.

Science & Teknologi
I BØRNEHØJDE

Fortolkeren der fortolker

Børnene fortolker det oplevede. I opdager f.eks. en årsags-virknings-sammenhæng (hvis, så).

Fortolkeren der fortolker er i spil når børn enten selv fortolker eller støttes i at fortolke. Det kan eksempelvis være en årsags-sammenhæng, hvor et barn opdager og udtrykker ”Hvis jeg ændrer hældningen, så triller bolden”. Praksissen er kendetegnet ved hvis-så erkendelser. Fortolkeren der fortolker er en del af den (krops) sproglige dimension.

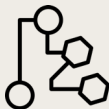
Argumentøren der argumenterer

Der argumenteres med "fordi", mens børnene relaterer til en tidligere erfaring fra en anden kontekst.

Argumentøren der argumenterer er kendetegnet ved brug af “for-di”, da denne vending relaterer sig til, at børnene inddrager tidligere erfaringer om natur eller naturfænomener, matematisk opmærksomhed eller teknologi. Argumentøren der argumenterer er en del af den (krops)sproglige dimension.

Science & Teknologi
I BØRNEHØJDE

Måleren der måler

Børnene måler. I kan måle i alle måleenheder: hænder, klodser, centimeter osv. Hvad er længst?

Måleren der måler handler om at få øje på og støtte situationer, hvor der kan måles. Der kan måles med alle enheder: hænder, fødder, klodser, centimeter etc. Praksissen bringes i spil, når vi måler, hvor langt en bil kører. Måleren der måler er en del af praksisser med matematisk opmærksomhed.

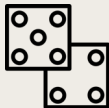
Science & Teknologi
I BØRNEHØJDE

Tælleren der tæller

Børnene tæller.
I tæller noget: Hvor mange?

Tælleren der tæller handler om at tælle. Det kan være i måltidssituationer, hvor vi tæller, hvor mange kopper vi har brug for, hvor mange børn der ikke er der i dag etc. Tælleren der tæller er en del af praksisser med matematisk opmærksomhed.

Science & Teknologi
I BØRNEHØJDE

Sorteren der sorterer

Børnene inddeler materialer i grupper, sorterer, klassificerer. Materialer og genstande ordnes fysisk efter selvopfundne kriterier.

Sortereren der sorterer handler om at genstande grupperes, sorteres og klassificeres efter forskellige kriterier (gerne nogle børnene har fundet på). Sortereren der sorterer er en del af praksisser med matematisk opmærksomhed.

Science & Teknologi
I BØRNEHØJDE